

Biblioteka
Ojców Kamedułów
w Bieniszewie

C
E
A
D

OCTIDUANA
SPIRITUS
EXERCITIA,
Cujuscunque Status
PERSONIS
ACCOMMODATA;
Ph. Eromil: amato. insula Vignay.
Dudum Typis evulgata,
&
nunc denuò recusa.
Cum Permissu Superiorum.

CRACOVIAE

Typis Typographiae S.C.A.S.K.
ZAEUSKI Ep: Crac: Praefecto
R. D. Petro Antonio Frola.
Anno Domini 1758.

[Faint, illegible handwritten text]

Bj. Nieu. B. V. 33

I
d
p
i
c
r
r
p
u
8
o
f
q
a
i
r
a

ADMONITIO.

Libellus est mole, sensû liber :
Discursus non tractat, sed in-
dicat. Cogitationes suggerit sim-
plices, faciles, & breves ad motum
idoneas. Si per negotia non va-
cat, diebûs octo continuûs immo-
rari; divide in dies, quæ in ho-
ras dissipatus sum: Satis sem-
per invenies otii, dum voles, ad
unius puncti lectionem: quæ fru-
ctu majore fiet, si non percurras
obiter, sed meditatio singulis in-
sistas. Studioso pauca dedi, ut,
quæ ex tuo addideris, permove-
ant magis. Si de tempore labores?
indicabo. Expectas Concionato-
rem in Cathedra: Sacerdotem in
ara: imo tui amici adventum:

*Principis accessum præstolaris? ne
mora tibi cum tædio, sine fru-
ctu dilabatur, libellum inspice,
mente potius, quàm oculis, unam
aut alteram veritatem volve; Cre-
de mihi, veluti sigillum in cera, sic
vel levis recordatio, faciet aliquã
in te pietatis impressionem; At vel
maximè cum surgis, aut cubitum
abscedis. Sententiæ ad finem cu-
juslibet exercitii appositæ, sunt ve-
lut compendium meditationis to-
tius, ceu grana essentiæ, quæ sub
parva massa magnam virtutem
continent aptæ ad nutriendam
cogitationem piam per diem, imo
per omnem vitam: His utere cum
bono DEO, & in praxim, quam paucis
indico, redige cogitata ad Dei gloriam,
nam salutem, & meum solatium.*

DIES PRIMUS.

EXERCITIUM I.

De Fide.

1. **Q**Uæcunque nos docet Fides, divini Verbi nituntur autoritate. Ex ore Christi didicit Ecclesia, quæ fidelibus credenda proponit. Non est errandi deviandique periculum, ubi viæ dux est, ipsa Veritas.

2. Quid prodest homini Christiano Fides, nisi pro regula morum ei seruiat. Insanit, qui dubitat de veritate Doctrinæ, quam revelavit DEUS; tot Martyres suo signârunt sanguine; tot scriptis, atque signis
firmâ-

6 *Dies Primus.*

firmarunt Confessores; ipsi toties cetera mendaces spiritus contra, quam vellent, confessi sunt. Sed is, vel maximè desipit, qui veram credit hanc esse doctrinam, & ita porro vivit, quasi falsam esse sciret. Aliter credere, & aliter vivere, dæmonum est.

3. Fides ergò deinceps, merarum erit actionum regula, vitæ norma. Quod condemnat illa, damnabo, quantumcunque reluctetur natura. In occasionibus, Evangelij Maximas, mundi principiis opponam. Quid dicit mandus? Cedendum est respectui: parendum inclinationi: ferendum

Dies primus.

7

dum nihil. Quid docet JESUS Christus? serviendum soli DEO: ferenda propter Deum omnia. Uter melius? an Christus verax? an mundus mendax?

Age gratias DEO, quod in vera vivas Ecclesia, tractimque Symbolum Apostolicum volve, tanquam solennem fidei professionem factururus.

Adauge nobis fidem. *Luc: 17.*

Quid prodest, si quis catholicè credat, & gentiliter vivat. *Petrus Damianus:*

Exer-

*EXERCITIUM II.**De Fine Hominis.*

1. **S**OLUS DEUS est noster
 Finis ultimus, qui nos
 creare non potuit, nisi ad se.
 Animus dicit nobis, nos non
 esse factos, nisi pro DEO, dum
 fatiari non potest, nisi DEO.

2. Unicuique tribuendum
 est, quod suum est. Simus er-
 go Dei, voluntate, cujus sumus
 naturâ. Nisi spontè nos ei tra-
 dimus ut filios, coget nos sub-
 esse velut servos. Quidquid
 agas demùm, sub imperio Dei,
 vel patris, vel iudicis viven-
 dum est. Quod mavis, elige.

3. Res quævis ad suum ten-
 dit

dit finem, agitque secundum naturam sibi congenitam. Monstrum fortè in mundo Phæbus, si, qui natus est inferre lucem, induceret tenebras. Sic inutile prorsus est cor meum, si pro solo DEO factum, non est solius DEI. Eja anime, exhibe te creaturam Dei, quæ sit solius Dei. Omnia tua cogitata, dicta, facta quò tendunt! Ah! quàm pauca soli DEO cogitas, dicis, facis? Ut quid terram occupamus, si omnia alia præter illud agamus, propter quod sumus in terra.

Statue deinceps DEUM solum in omnibus quærere, nihil ipsi, quod suum est, præripere.

Dominus meus, & DEUS
meus. *Joan: 20.*

Totum te exigit, qui totum
te fecit. *S. Aug.*

EXERCITIUM III.

De Cura Salutis.

I. **N**Egotium salutis, est
proprium hominis ne-
gotium. Aliud quidvis nihili
faciendum est. Machinatio-
nes Principum, Curiarum con-
silia, conclusa, bella, commer-
cia, nugæ sunt, & inutiles tri-
cæ. Unicum & maximè ne-
cessarium est negotium, ser-
vire DEO, suamque salutem
cura-

curare. Omne bonum hominis, omnis perfectio, felicitas omnis in hoc consistit. Homo non est, qui negotium negligit tanti momenti, cujus & incerta est consecutio, & irreparabilis jactura. Quàm cæca mens est, quæ vivere semper cogitat, & nunquam cogitat vivere benè; tota fortunis inhiat, & nullam curæ partem in negotio felicitatis æternæ ponit? Quid prodest homini, si univèrsam mundum lucratur, animæ verò suæ detrimentum patiatur?

2. Omnes reliquæ creaturæ non sunt factæ, nisi propter salutem nostram. Inutiles

les fiunt, dum eum in finem non usurpantur, adeoque, cum primùm homo suæ salutis attendere desinit; Sol lucem, cæli motum, terra fruges, Angeli tutelam subtrahere deberent; vel potius omnes cum ipso ad nihilum redigi creaturæ, cum sit indignus vitâ, qui non vivit DEO.

3. Interea plerique mortaliū de nullo minùs, quàm de salute solliciti, curant omnia præter salutem. Ex omnibus emolumentum quæritur. Pecunia, ne sit otiosa, fænoris locatur: Agri coluntur & vineæ, ut ferant in tempore fructus suos. Omnis de-
plora-

ploratur jactura, præter eam, quæ immensa est, & nunquam recuperanda. Quanti pro corpore sumptus, pro anima ne labor quidem impenditur. Quô modô vivendi ostendimus, videri nobis vel animã nostram non esse nostram, sed inimici nostri, sed vilis bestię: vel nullam nos animam possidere: vel accepisse, ut perdamus.

Propone tuam maximè etiam impensè salutem accurare, & animum sume, quem Pontif: Benedictus XII. induerat. Is nefas aliquod à Rege flagitatus: Si duas, inquit, unimas haberem, unam, o! Rex, tuis gratiis

14 *Dies primus.*
tiis impenderem, sed cum unica
sit, eam tui causâ perdere non volo.
Unum est necessarium. *Luc. 10.*

Ubi salutis damnum est, ibi
jam utique lucrum nullum
est. *S. Euch:*

EXERCITIUM IV.

De non differenda Conversione.

I. **N**imium differs, te tra-
dere DEO. Videris
velle manibûs ejus elabi. An
igitur malum est, bonum esse?
aut probro ducis, probrosam
vitam abrumpere? Non po-
test venustas infinito amore
digna, citò nimis amari. Cras,
cras,

cras, cur non hodie? cur non
hac ipsâ horâ? nunquid cras
facilius catenæ meæ dissolven-
tur? Eritne cras minùs du-
rum cor meum? An igitur
ignoras à tempore, quod o-
mnia debilitat, malos habitus
firmari, dilatis remediis mor-
bum ingravescere?

2. Quid impedit, quòmi-
nùs Deum ad penitentiam in-
tùs & foris hortantem audias?
quid absterret? Grave est, vi-
tam deliciis innutritam in-
vertere, vitiis inolitùs desue-
scere. Fateor, si de principio
loqueris: nam verè conanti
conversio dulcescit in dies.
Et verò, quid facere grave-
tur

tur peccator, qui Deum ador-
 rat crucifixum, qui veniam
 sperat, paraditum expectat?
 Si quid est nobis, erit vel ma-
 ximè formidandus ille nimius
 divinarum gratiarum abusus,
 quem committimus differendo?

3. Differre qui possum, in-
 certus de crastino? An ego
 vel unius horæ sum dominus?
 Quid si numerus meorum cri-
 minum hodie completus su-
 bitam Numinis proritet vin-
 dictam? Expectat me DEUS,
 sic scriptura confirmat: Pos-
 simne die crastina ad eum
 venire, non affirmat. Qui pæ-
 nitentibus veniam promisit,
 diem crastinam non spon-
 dit.

dit. Fortè tempus erit adhuc,
fortè non erit. Omnis expers
est rationis, qui salutem in
casibus fortuitis fundat & con-
stituit.

*Reflecte mentem ad illud tem-
pus, quo differs te DEO trade-
re, & ad discriminis, in quo ver-
saris, aspectum contremisce.*

Dixi, nunc cæpi. *Ps. 79.*
Nulla satis magna securitas,
ubi periclitatur æternitas.

S. Gregor.

DIES SECUNDUS.

EXERCITIUM I.

De Morte.

1. **M**eritò formidat mortem, qui malè vivit. O! quæ reddenda ratio post vitam mundanam & sensualem! Quantus maror, omnes quærendæ salutis occasiones perdidisse! In peccatis suis, in Dei odio mori: o mors terribilis! o! momentum funestum, quò finiuntur gaudia temporis, & incipiunt pænæ æternitatis.

2. Quid vellem in hora mortis fecisse, nunc agam id ipsum, ne, non fecisse, me
tan-

tandem pæniteat. Pretiosum est tempus, quia incertum. Quodlibet vitæ momentum esse potest ultimum. Quò vixeris diutiùs, eò morti vicinior es. Sed & juvenis sponsus sæpè tumulum in thalamo reperit. Certa mors est, dies & genus mortis incertum. Cave, ne te inveniat imparatum.

2. Quàm sunt viventis & morientis diversa de mundi bonis judicia! Quid terra sit, apparet, cùm reliquenda est. Mors consultorum optimus, larvas rebus detrahit. Quò migrabit hæc venustas, hæc divitiæ, hoc gaudium, ille plausus & honor? Quod moriens

ens format de omnibus hisce
 judicium? Ah! quàm exiguus
 apparet mundus ad lucem il-
 lius facis, quæ nos in agone
 illuminat. Ast, dolor! erro-
 ri corrigendo tempus non sup-
 petet.

*Expende, quid sit, de quo po-
 tissimum tibi metueres, si nunc
 moriendum foret, eique quàm ci-
 tissimè potes, occurre. Assuesce
 sic actiones obire singulas, velut
 postquamlibet moriturus, præcipuè
 Confessionem & Communionem.*

Unò tantum gradû, ego
 morique dividimur. 1. Reg. 20.

Christiano crastinum non
 est. *Tertull.*

*EXERCITIUM II.**De Iudicio Extremo.*

O! Supreme Iudex! miser
ego sistendus sum ali-
quando tribunali tuo judi-
candus, prout gesserō hac in
vita sive bonum sive malum!
Huic veritati fidem habeo
tam firmam, vivamque, velut
si tuba jam jam insonuisset,
mortuos suscitatura.

2. Quid dicam? Ubi meis
& omnium oculis patebunt
omnes cogitationes meæ pes-
simæ, facinora sceleratissima?
O! tremenda dies illa, dies
iræ Domini, dies magna & a-
mara valdè, quando cæli mo-
vendi.

vendi sunt & terra! Quid sum miser tunc dicturus, cum vix iustus sit securus? O! tremendum iudicium, in quo nec occultatio criminis, nec excusatio locum habet, deprecatio non auditur, appellatio non conceditur!

3. Quam sententiam impatientis peccator exspectas ab inexorabili DEO? O fulmen horrendum: *Ite maledicti*: Et quò ibunt Domine, isti à te maledicti? in quem se mundi angulum recondent? in ignem æternum. O funestissimum exilium! avelli à DEO, à DEO maledicti, cum demonibus pati, vah! qualis hæreditas.

Ad-

Adverte, cujus te vel maxime puderet, si modo Judici Deo systereris? & ubi sollicitaris ad peccandum, quia nemo videt, memento videre Judicem, qui revelabit omnia, etiam secretissimos cordis motus, penitentia non expiatis.

Ante faciem indignationis ejus, quis stabit? Nahum i.

Væ etiam laudabili vitæ hominum, si remotâ misericordiâ discutias eam. S. Aug.

*EXERCITIUM II.**De Inferno.*

I. **Q**uantum nos terreret infernus, si lamentabiles damnatorum clamores audire daretur! Suspirant, gemunt, ululant mediis in flammis, ut belluæ feroces. Accusant se de peccatis, deflent, detestantur, sed sero nimis. Eorum lacrymæ ignem, quò nunquam consumendi torrentur, accendunt, non extinguunt. Pœnitentia damnatorum, quàm crudelis es, & quàm inutilis.

2. **DEUM** nunquam intueri: igne infernali, cujus noster umbra est, æternum uri:
 omnis

omnis generis tormenta sine ulla respiratione aut consolatione, simul perpeti: Dæmones in oculis, furorem ac desperationem in animo semper habere, qualis vita!

3. Frendent infelices illi, tot à se neglectas obtinendæ salutis occasiones. Præteritorum gaudiorum ac voluptatum memoria, vehementissimè præsens eorum tormentum acuit. Nihil verò cruciat illos magis, quàm quòd suâ culpâ perdit, DEI recordationem excutere non possint.

*Descende vivens in infernum,
ex damnatis quære, quàm miser*

B

eorum

eorum sit status? quid eos illuc præcipites egerit? eorumque damnô discite DEUM timere, ac periculum, in quo versaris, formidare.

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante?

Isaiæ 33.

Ardor gehennæ ardorem extinguit luxuriæ. S. Isidor Pelus.

EXERCITIUM IV.

De Æternitate Pœnarum inferni.

I. **A**N potest ulterius divinus se rigor extendere, quàm, ut gaudia tam fluxa, suppliciis nunquam terminan-

minandis castiget: Esse infelicem, quamdiu DEUS erit DEUS, heu quanta infelicitas! An non satis est, summus esse damnatorum cruciatus, ut esse oporteat etiam æternos! Unius aviculæ punctura, (quàm leve malum!) si duraret semper, evaderet intolerabile. Quid igitur futurum?

2. O! æternitas! æternitas! si damnatus totò funderet sæculò non nisi unicam lachrymulam, ubi tamen tot lachrymas effudisset, quot omnium fluviorum ac marium alveis implendis sufficerent, post tot annorum milliones non plùs

profecisset, ac si pœnarum æternitatem hodiè primùm inchoaret. Omnes àëris atomi, lit-
torum arenæ, sylvarum folia, animantium pili, numerando finiuntur: non decrevit æternitas, quantos, quantos annorum milliones ab ea subtraxeris.

3. Damnati non tantùm per omnem æternitatem acerbissimè cruciantur, sed eos ipsa cruciat singulîs momentis æternitas. Æternitas ipsis semper objicitur, in omnes eorum pœnas ingreditur; semper animò volvunt: quos patimur cruciatus, nunquam finientur. O! cogitatio crudelis!

lis! O! status lamentabilis;
æternùm lugere, æternùm uris
frendere æternùm, ac furere!
Ah, si hoc ita, velut damna-
ti concipiunt, caperemus!

*Elice actum fidei, de pœnarum
æternitate, quibûs peccatum mor-
tale vel unicum justitia divina
punit. Horrendum hominis ma-
lum est, infelicem æternitatem
non nisi per experientiam pro-
priam edoceri.*

Ibit homo in domum æter-
nitatis suæ. *Ecel: 12.*

Momentaneum quod dele-
stat; æternum quod cruciat.
S. Augustinus.

DIES TERTIUS.
EXERCITIUM I.

De horrore peccati.

1. **Q**uanta jaçtura est, Deum perdidisse! Se credunt infelices, qui, bonis ex se caducis, per litem, aut aliud infortunium exciderunt; quid erit igitur, infinitum bonum perdidisse? Infelix anima, quæ Deum amittit peccando! at infelicior, quæ cætera perditâ quærit, de solo DEO amisso non dolet.

2. O! peccatum, quàm es frequens inter homines, at quàm ignotum simul! Ludendo jocandóque te reum facis execrationis divinæ: quàm ferius

rius est iste lusus, jocus quàm infacetus; DEUS etsi merus amor, odit peccatum infinitè; nec minùs peccatorem. Parum odisse, est parum mali velle: ad mortem odisse, est velle mortem: sed infinitè odisse, est sic odisse, ut nequeat comprehendi. Quid timebis tandem, obstinate, si horrendum istud DEI summè potentis odium non formides?

3. Spectaculum horrore plenissimum est, spectaculum montis Calvariæ. Interim animæ divinâ gratiâ spoliatæ status horribilior est illa morientis in ligno catastrophâ. JESUS non moritur, nisi ut pec-

catum extirpet. Plus abhorruit à peccato, quàm à supplicio.

Concipe verum de peccatis dolorem. Inter omnes jacturas, sola gratiæ jactura deflenda est, quia hæc unica per lachrymas resarciri potest.

Quem fructum habuistis in illis, in quibus nunc erubescitis? *Rom: 6.*

Væ animæ audaci, quæ speravit, si à te recessisset, se aliquid melius habituram.

S. Aug:

EX.

*EXERCITIUM II.**De fuga peccati venialis.*

I. **Q**uis poterit inire numerum venialium nozarum, in quas per omnem vitam incidisti? Credis, quòd ideo leves sint, quia multæ sunt? At nosti Theologorum esse sententiam, si mortales omnes unius jocosì mendaciosi beneficiò salvari possent, haud tamen probaturum esse DEUM, fieri malum intuitu nostro tam tenue, ut eveniat bonum tantum. Et tu propter nugas, respectus, & timores humanos bibis, velut aquam, iniquitatem?

2. Leves excessus sæpè sunt periculosi, sternūtque viam ad graviores, & denique ad exitium sempiternum. Nimiùm tibi ipsi præfidis, cùm putas te staturum in parvis, in grandia non prolapsurum. Non es constantior, nec sanctior Davide, quem levis aspectus in amores impuros, & eadem innocentis protraxit. Quamvis & hoc servile sit ingenium, vitare tantùm ea, quæ sub capitis pæna prohibentur, cùm filii vel minima vitent, quòd DEO ita gratum esse sciant.

3. Peccatum etiam leve non manet impunitum. Nisi pœnitens

nitens hac in vita lachrymâs,
DEUS judicans igne post hanc
vitam expiabit. Dic, quô pre-
tiô vivus exuri velles? Nul-
lô inquis. Et tamen huic te
periculo ob exigua sensuum
oblectamenta exponis? ferve-
rem imminuis, divinam tibi,
tuisque benedictionem sub-
trahis.

*Si sapias, nihil aestima parvum,
quô scis magnum, imò ter maxi-
mum, & optimum Deum offendi.*

*Qui spernit modica, paula-
tim decidet. Eccl. 15.*

*Mens Deo dicata sic caveat
minora vitia, ut majora.*

S. Bern:

*EXERCITIUM III.**De usu temporis.*

1. **U**Bi sunt dies vitæ tuæ, nunquid transierunt sicuti fumus, qui disparuit. Ex tot annis vitæ, mediam partem somno, tertiam negotiis, lusibus, vitiis dedimus, vix millesimam DEO. Tam brevis est hæc vita, quam tamen ita prodigimus, quasi vel nunquam illa finiretur, vel in ea nihil agendum restaret.

2. Pretium temporis noverrunt, qui amiserunt. O! si damnatus epulo vel unicum haberet momentum, quàm illud impenderet fructuosè.

Ve-

Veniam Petrus, gratiam Paulus, Latro gloriam lucrati sunt tempore non multo. Tu nun-dinarum observas tempus accuratè, meritorum occasiones negligis. Erit fortè, cùm inducias flagitabis usque manè, sed tempus non erit ampliùs.

3. Ille dies non est optimè collocatus, quò negotia tua maximè promovisti, divitias plurimùm accumulâsti: sed ille, quò plús meriti comparâsti, DEO pleniùs satisfecisti. Sic age quâvis horâ, ut quid agas, rogatus, verè subdas: DEO, salutis, æternitati laboro.

*Altè animo tuo imprime: Tem-
pus*

pus omne, quod propter Deum
non impendis, esse perditum:
sed & consociis tuis otiosè con-
fabulāntibus inclama: *Amici,*
diem perdimus.

Deus nemini dedit spatium
peccandi. *Eecl. 15.*

Vacat tibi, ut Philosophus
sis, non vacat tibi, ut Chri-
stianus sis. *S. Paulus.*

EXERCITIUM IV.

De usu Gratiarum.

I. **N**ULLAM habemus gra-
tiam, nisi quam san-
guinis sui pretiō nobis com-
paravit JESUS, & pro no-
bis à Patre petiit expirans
in

in Cruce. Hinc datam è cælo cogitationem bonam negligere, piam inspirationem suffocare, est JESU Christi sanguinem proculcare, est mortis Domini fructum inutilem facere.

2. DEO sumus obstricti, non eas tantùm ob gratias, quas obtinuimus, sed & ob illas, quas elargitus esset, nisi posuissemus obicem. Lucente Sole si fenestras oppandimus, non ille radios à nobis, sed nos avertimus, in quorum libertate positum erat, iis uti.

3. Fortè plures anni sunt vicens, quibûs ad pium opus instigamur, & nondum oble-
qui-

quimur. Quamdiu scholam
S. Spiritûs frequentabimus
absque profectu? toties invi-
tamur promissis, minis urge-
mur: & præstamus nihil. Cre-
de mihi, exactus Creditor
est DEUS. Exiget abs te ta-
lenta cum fænore. Cur pecu-
niam Domini tui abscondis?

*Age gratias Spiritui Sancto,
pro omnibus; quas tibi largitus
est, gratis. Pete veniam de ne-
glectis. Audi modo, quod sugge-
rit, & time, ne tibi toties surdo
nihil porro loquatur.*

Cui multum datum est, mul-
tum quæretur ab eo. *Luc. 12.*

Gratiam sequitur iudicium.

S. Basil.

DI-

DIES QUARTUS.

EXERCITIUM I.

De usu Sacramentorum.

I. SACRAMENTA, canales sunt, per quos pretiosus sanguis, & merita Christi Domini ad nos devolvuntur. Scaturigines sunt gratiarum salutis nostræ maximè necessariorum. Qui Sacramentis abutitur, Christi merita reddit inania, sibi que salutem facit impossibilem.

2. Abuti Sacramentis, est eorum effectum per malam ad ea dispositionem impedire. Quanti causa timoris est, tot fecisse confessiones sine ulla
con-

conversione; Cibò Divino toties refectum esse, vitam nihilominus ducere brutalem! Christianus, qui semel dignè sacram Eucharistiam percipit, pares Martyrio subeundo vires accipit. Quid cogitas?

3. Quod maximè dolendum est, dum Christi Domini corpus absque vero peccatorum dolore suscipimus, iudicium nobis secundum Pauli verba manducamus, & nostram, ut sic loquar, incorporamus damnationem. Quid ages, cùm erit reparatio facienda JESU Christi sanguini, toties indignis & sacrilegis cõunionibus profanato?

Con.

Considera, quinam sint defectus
Confessionum & Communiorum tu-
arum, & confer cum dispositio-
ne sancta cujusdam animæ, sic ad
ea mysteria se conferentis, velut
iis perceptis subito esset Judici
sistenda.

Probet autem seipsum ho-
mo. I. Cor: II.

Pœnitentibus dico, quid
prodest, quia humiliamini, si
non mutamini. S. August:

EXERCITIUM II.

De Sacro.

- I. SACRUM, est repræsentatio
Sac renovatio Sacrificii
Crucis, fitque in templis quo-
tidiè, quod in Calvaria factum
semel

semel. Nihil DEO gratiùs fecero, quàm ubi Divino huic Sacrificio adstitero. Ut verò intersim Christianè, Sacerdotis me intentionibus jungere meas oportebit, & DEO Patri Filium offerre, vel potiùs cor meum Christi cordi, unicè, simulque præsentare.

2. Deum singulis penè momentis offendimus, & pænas infinitas nostris promeremur criminibus. Quomodo justitiæ Dei satisfiet, nisi Domini nostri cruciatus in supplementum offerimus? Omnes pænitentium austeritates, omnes Martyrum cruciatus, omnes miserorum afflictiones, vel minimum

nimum peccati debitum extinguere non possunt sine Crucis Sacrificio, cujus merita nobis per Missæ Sacrificium applicantur.

3. DEUS tot in mundo scelera pati non posset, nisi in medio Urbium perditissimarum toties Filium suum ad aras nostras immolatum cerneret. Hujus amandissimæ victimæ aspectus vibratum justitiæ gladium inhibet. Si crimina nostra vindictam clamant, effusus JESU Christi sanguis misericordiam repercit, & impetrat. DEI Filium sub hoc victimæ statu sæpiùs adoremus, & oblationes nostras

stras ei deferamus. Quàm nobis, & ipsi probrosum est, quòd toties in templis solus relinquatur, dum aulæ Principum mundanorum turmîs Procerû inundantur.

Statue sacrum audire quotidie, idq; cum omni debita Sacrificio tam augusto reverentia. Sic ad templum, velut ad Calvariam accede morienti Christo adstiturus.

In omni loco sacrificatur, & offertur Nomini meo oblatio munda. *Malach. 1.*

Tunc verò pro nobis hostia erit DEO, cùm nosmetipsos hostiam fecerimus.

S. Gregor:

EX.

EXERCITIUM III.*De Eleemosyna.*

I. **Q**Uàm Christo Domino sumus obligati, quòd nobis, occasionem sibi beneficiendi præbuerit, substitutis in sui locum pauperibus. In Eucharistia est, ut adorationes nostras excipiat, seque fidelibus præbeat in cibum. Est in pauperibus, ut nostram commiserationem eliciat, & à fidelibus nutriatur. Beatus homo, qui Christo Eleemosynam donat; infelix, qui negat. Cani tuo præbes alimenta, JESUM crucias inedia? Quanta hæc injuria! barbaries quanta!

2. Quod Magnatibus impenditur, ut plurimum perditum est: quod DEO, nunquam. Omnia reddit cum fanore; liberaliter compensat etiam haustum frigidæ. Luxus, lusus, dissolutio, ingluvies mille domos redegit ad incitas; Eleemosyna nullam. Singularis ars est acquirendi bona, egenis benefacere.

3. In die judicij juxta mensuram & numerum Eleemosynarum judicabimur. Quid tot parci Eucliones accusationibus pauperum, Christi Judicis exprobrationibus respondebunt? Ite maledicti

in

in ignem æternum, quia elu-
rivi, & non dedistis mihi man-
ducare; nudus fui, & non me
cōperuistis, &c. Animus in
pauperes durus, est animus
reprobi: benignus in paupe-
res, prædestinatus. Quid pote-
rit contra nos dicere Judex
noster, si vestes, panes, pecu-
nias nostras tuis in manibus
conspiciet? Non est, quod
Judicem formides, si causam
tuam pauperes egerint.

*Confidera, quem geras in ege-
nos animum? An velut Christi
Fratres, & membra aspicias, &
tractes.*

Exoneratur Domino, qui mi-
feretur pauperis. *Prov: 19.*

Date omnibus, ne, cui non
dederitis, ipse sit Christus.

S. Aug:

EXERCITIUM IV.

De Exemplo.

I. **P**Lures animas malum
exemplum damnavit,
quàm omnes unquam sancti
perduxerint ad salutem. Si
pateret infernus, vix una fo-
ret anima, quæ non huic,
aut illi suam adscriberet da-
mnationem. Jubemur inimi-
cos diligere, cur animas no-
bis amicas occidimus? Qui
usque adedò fuit infelix, ut
animas DEI sanguine redem-
ptas in damnationem pertra-
xerit,

xerit, habet, quod meritò suæ salutis timet. Quid à Christo JESU sperare possumus, ubi, quod tanti ei constitit, ipsi præripuimus?

2. O! Patres & Matres, qui parùm vivitis christianè! Præstaret unquam fuisse natos, qui sunt è vobis liberi! Vitam iis mortalem datis, & eripitis immortalem? Quando suam illi beatitudinem in die judicii reposcent à vobis, quid respondebitis?

3. Induamur Dominum nostrum JESUM Christum: Ejus Spiritus, regimen, virtutes, vivendi norma in nobis agnoscantur; ut ex intuitu nostri

nascatur ejus recordatio. Non
minùs fraternæ salutis per vi-
tam exemplarem, quàm per
scandalosam fraternæ damna-
tioni conducimus.

*Adverte, quid in te sit, quod
offensionem proximo præbere pos-
sit, & cave, ne criminum alieno-
rum pondere opprimaris, satis à
mo. e. propriorum gravatus.*

Væ homini, per quem scan-
dalum venit. *Matth: 8.*

Pro tantis reus, quantos se-
cum traxerit in reatum.

Salvianus.

DI-

DIES QUINTUS.

EXERCITIUM I.

De præsentia DEI.

I. **D**EUS ita me nunc aspici-
cit, ut si solus in mun-
do forem: Vel potius in me
residet, velut oculus infinitè
illuminatus, qui me observat
in omnibus, cui nihil non per-
spectum evadit. Eâdem me
visione videt, quâ semetipsum
comprehendit, tamque forti
ac intentâ mentis applicatio-
ne fertur ad me observandum,
& funditùs perspiciendum,
quasi cessaret à propria sui
contemplatione. Hoc ego cre-
do, & Deum ita in me præ-
sentem & agentem adoro. 2.

2. Millies mihi probrosius est, si peccata mea divinis oculis appareant, quàm si mundo universo palàm exponerentur aspicienda. Velléne coram famulo patrare, quod in Regis Regum conspectu facere non érubescis? Quæ cæcitas! adedè mundi oculos horrere, & Divinos tam parùm vereri?

3. Omnes noctis tenebræ non sunt adedè densæ, ut nos oculo Divino tegant. Loca desertissima, recessus obscurissimi divina pleni sunt Majestate. Frustrà hominum consortia fugiuntur & oculi. Ubiquè DEUS reperitur.

Eni-

Enitere DEI presentis memoriam animo tuo semper impressam habere. Remedium est contra peccata presentissimum: DEUS me videt. Hoc sufficit, ut dum fervet passio cohibeamur.

Oculi mei semper ad Dominum. *Psal. 24.*

Si peccare vis, quare ubi non te videat DEUS, & fac quod vis. *S. August.*

EXERCITIUM II.

De confidentia in Deum.

I. **H**omo confidit sanitatem suam medico, libertatem advocato, vitamque, si cæcus sit, puero vel cani. Et

erit difficile nobis nostra committere DEO?

2. Providentia Divina formicas etiam & culices alit, & tegit, cur formident animæ ad Imaginem DEI creatæ, & Christi JESU sanguine redemptæ? DEUS paganos, sui ignaros, nutrit: gratiis cumulat, erga Sacrosanctum Nomen suum blasphemos; Quid pro Christianis se honorantibus, atque amantibus non faciet?

3. Res nostræ multò meliùs in DEI manibus, quàm in nostris sunt positæ. Illum finamus agere, Pater est. Efficiet ingens ejus erga filios amor, ut ubique nobis consulat. Nobis

bis suam adstipulatus est protectionem, verbô non deerit. Cælum prius & terra peribunt, quàm DEUS hominem in se confidentem perire sinat.

Examina Cor tuum, an Christi meritis & Divinæ bonitati sine metu confidat.

DEUS meus es tu: in manibus tuis sortes meæ. *Pf. 30.*

Projce te in eum: non se subtrahet, ut cadas. *S. Aug:*

EXERCITIUM III.

De diffidentia sui.

I. **N**ihil habet homo seipso timendum magis. In firmitas propria plùs ei timoris,

ris, quàm omnes infernæ potestates incutere debent. Unô verbô, unô suspiriô, unô aspectû prostrerni potes. Adam peccavit: Salomon DEI oblitus est: S. Petrus Christum Dominum abnegavit. Quid arundinibus fiet, si cedros minimus venti flatus terræ alliat?

2. Homo sæpissimè non læcessitus vincitur: Nostræ passionis, nostrique sensus omnî momentô in nos conspirant, Ipsum cor nostrum est inimicorum omnium maximè damnosum. Qui persecutionibûs prostrerni non poterant, in deserto suâ sponte lapsi sunt.

Post-

Postquam tyranos & dæmones vicerant, suis cupiditatibus succubuerunt. Cave, ne tibi-
metipsi nimium blandiaris.

3. Sanctissimi Viri ad primam de rebus animæ suæ considerationem intremuere. Auditi sunt frequenter suspirare Anachoretæ, ac pænitentes in hora mortis, de formidandis justitiæ divinæ decretis, quid essent, aut quid esse possent ignari, cum metu & tremore suam operabantur salutem. Unicum momentum potest sanctum in reprobum convertere.

Itaque dic cum S. Philippo Nerio; Domine, cave tibi à me

*hodie, nam si me mihi relinquant, te
prodant. Prævide occasiones, eas-
que periculo maximè obnoxias
puta, à quibus nihil tibi timen-
dum arbitraris.*

*Qui se existimat stare, vi-
deat, ne cadat. 1. Cor. 19.*

*Quamvis sis in tuto, noli
esse securus. S. Aug.*

EXERCITIUM IV.

De respectibus humanis.

I. **M**Uadus loquitur? sine
loqui, & obloqui:
Stultum discursus, quò mi-
nùs sapias, efficere non de-
bent. At, quid dicent homi-
nes? Diceris Deum præ ho-
mini-

minibus timere: Etiam solutissimæ vitæ mortales te clamæstimabunt & sibi dicent: hoc te meritò facere. Porrò quid interest, quæ de te dicantur: dummodo satisfeceris officio tuo, nec DEUS aliud à te requirat.

2. Quale dedecus est! Eru-
bescere Evangelium, & ejus
sequelam sibi ducere pudori!
Honorari credimur, cum gen-
tilitios Principum colores ge-
stamus, & insignia Christi pa-
lâm ferre verecundamur? Vi-
lissimi artifices tui faciunt ope-
ris professionem publicam, &
Christianos pudet videri Chri-
stianos? Qui Filium DEI co-
ram

ram hominibus erubuerit confiteri, erubescet & illum ipse confiteri coram Patre suo.

3. Et verò, Sanctissime **JE-SU**, erubescendum aliquid sit in te? Numquid infame tuum est nomen? aut probrosum, Maximas tuas, & exempla tua consecrari? Gloriantur impii se blasphemos, commessatores, impudicos esse, te hominem esse frugi pudebit? Quidquid frendeat mundus & Erebus, honestissimus est is mundo, qui **DEO** fidelissimè servit, & qui apertissimam altissimamque facit eidem serviendi professionem.

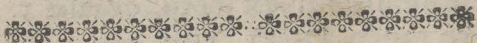
Pete à te ipso : an illud mundi
di

*di phantasma te non absterreat
ab officio hominis Christiani?*

Non erubescō Evangelium. *Rom. 1.*

Quid times fronti tuæ, quam
signo crucis armasti? *S. Aug:*

DIES SEXTUS.

EXERCITIUM I.

De amore Dei.

I. **D**EUS ita dilexit nos, ut
Filiū suū unigenitum daret. Si quid habuisset melius, dedisset. Nunquid sat caro emitur amor noster, si hoc ematur pretio? Finita bonitas sui amorem provocat! non amavero infinitam?

nitam? Ah! an quia est infinita, desinit esse amore digna?

2. DEUS meum reposcit amorem; Estne mandatum nimis rigidum, venustatem infinitè amabilem diligere? flagitat ut amem ex toto corde; Pro tanto DEO, tam vile cor rependere, an existimas iniquum? sed qui dicit totum, nihil excipit: quamlibet partem dederim, nisi totum donavero, nihil do.

3. Si finire posset æternitas, etiam dæmonum judiciô, inferni panis emi posset gratia Dei amandi. Nullus damnatorum est, qui se beatum non existimaret, si post innumera dolo-

dolorum sæcula, unicum amoris actum posset elicere. Potes, si velis, & nullo quidem dolore Deum amare toties. Id posse, & non facere, malum est inferno majus.

Abjice omnem amorem alium ab amore DEI, quamque potes intensissimè & sæpissimè Deum dilige super omnia.

Si charitatem non habuero, nihil sum. 1. Cor. 13.

Si amare pigebat, redamare non pigeat. S. Aug.

EXERCITIUM II.

De amore Christi.

- I. **N**ihil unquam tanti constitit, quanti anima mea,

mea, cujus pretium fuit vita divina. Infernum pro meritis fueram: Dæmon, & omnes creaturæ meorum criminum vindictam exposcebant: Nihil exaudivit DEUS, quàm Cor JESU, quod pro me gratiam flagitabat, & ne flagitaret gratis, pro me redimendo guttas omnes sanguinis effundebat. Unde, licet DEI Creatoris mei non essem, forem tamen JESU Christi Redemptoris mei. Minimum, quod præstare teneor, est, ut acceptæ gratiæ gratus existam, si vitam pro vita non rependero, amorem saltem amori referam.

2. Dum

2. Dum cani os exsuccum porrigo, pro bono tam futili suum mihi reddit obsequium, fidelitatem & custodiam. JESUS Christus sua merita, gratias suas, suum etiam sanguinem mihi largitus est, & etiamnum sine affectu perduro! Disce ingrata anima, disce, vel à bestia tui partes officii: Canis tuus, judex tuus est, & instructor: Cujus, si ductum non sequeris, non ratione tantum, sed etiam sensu cares.

3. Amicis cæteris animum fat facitem ostendimus, eorum in nos officia mutuâ obsequiâ non demereri, minùs
urba-

urbanum ducimus. Solus igitur Christus erit, qui nos induratos & ingratos experietur? Et quis amicorum nostrorum pro nobis crucifixus est?

Pete Christi amorem ab ipso Christo, qui nequit amari sine sua gratia.

Si quis non amat Dominum nostrum JESUM Christum, anathema sit. *1. Cor: 16.*

Si totum me debeo, pro me facto, quid addam pro refecto, & refecto hōc modō.

S. Bern:

EX-

EXERCITIUM III.*De amore Proximi.*

1. **Q**ui proximum verè non amat, nec Deum amat verè. Quidquid egerimus boni, nihil egimus, si non amavimus fratres nostros. Ipsum martyrium sinè dilectione proximi DEUS averſatur.

2. Hoc est mandatum meum, aiebat JESUS, ut sicut ego dilexi vos, ita & vos invicem diligatis. Licet in homine nihil esset amore dignum, nisi quòd à Christo fuerit dilectus, nonne sufficeret, ut eum amares ex corde. Delicatus fuero, si id amare non possum, quod Salvator meus plus seipſo dilexit.

3. An sic omnes diligo, sicut dilexit me JESUS? ut pro singulis, etiam infimæ sortis hominibus, paratus sim fortunam & vitam profunderem? O! raram in Christi fidelibus pietatem? & tamen hæc est Christi, ac verorum Christianorum pietas.

Excita in te affectus teneros erga eum, quem tam tenere JESUS amavit, propone, nihil agere, quod lædat proximi charitatem.

Qui diligit proximum, legem implevit. *Rom: 13.*

Dilectio sola discernit inter filios Dei, & filios diaboli. *S. August:*

EX.

EXERCITIUM IV.

De amore Inimicorum.

1. **C**hristianæ Fidei tam est propria charitas, ut & inimicos diligere teneamur JESUS Christus & præceptum dedit & exemplum. DEUS est, qui præcipit, & paremus inviti? DEUS suæ mortis ignominiam & diritatem tortoribus dimittit, & nos fratribus nostris leves injuriolas remittere non poterimus?

2. Dimittite, & dimittetur vobis. Non parcenti non parcent DEUS. Christianus, qui vindictam spirat, quoties Orationem Dominicam recitat, toties ore se proprio condemnat.

mnat. Vel amandi nobis sunt inimici nostri, v l nos ipsi nobis odio habendi.

3. Duo Christiani odiō sese invicem infectantes, non videntur ejusdem esse religionis. Quomodo enim easdem aras accedant, eundem cibum manducant, idem cælum & eundem sperent æternitatē, qui se mutuō nec ferre, nec aspicere possunt. Solos dæmones odisse licet, & non est, nisi damnatorum mutuīs sese odiis conficere. Vindictæ spiritus, malignorum spirituum character est.

Quam ergo indignum est homine Christiano, odisse, & persequi eum, pro quo Christus mortuus est?

Qui

Qui odit fratrem suum, homicida est. 1. *Joan:* 3.

Vindicari vis Christianus? nondum vindicatus est Christus. *S. August:*

DIES SEPTIMUS.

EXERCITIUM I.

De imitatione Salvatoris nostri.

i. **P**rimus homo periiit, quod Dei similitudinem affectaret: Modò salvari nemo potest, nisi Filio Dei similis evadat. Ex quo Deus homo factus est, exemplar vitæ se nobis exhibet, cui nostram conformemus. Christus præ-
D desti-

destinatorum Caput est. Re-
 probus est omnis, qui non est
 ei similis.

2. Mundi novitates tantâ
 curâ inquiruntur: in Christi
 vitam nulla fit reflexio. Suo-
 rum Principum mores etiam
 fædos æmulantur aulici, suo-
 rum præceptorum defectus
 imbibunt discipuli. An un-
 quam Christi Domini mei,
 Magistri mei virtutes imitari
 seridè cogitavi! Proh pudor!
 me nec pedem movisse, ut
 ejus vestigia sequerer! Quàm
 triumphat Dæmon, se plures
 habere asseclas, quos perdat,
 quàm Christus sequaces nu-
 meret, quos coronet!

3. Quid

sis? Ubi vestigium aliquod in
te Filii Dei relucet?

Magister, sequar te, quo-
cunque iëris. *Math. 8.*

Sinè causa sum Christianus,
si Christum non sequor. *S. Bern.*

EXERCITIUM II.

De pietate erga B. Virginem.

I. **M**eritò mihi cor è fibris
evulsero, si geram illud
erga Mariam. indevotum.
Quisquis illam non amat, nec
vivere meretur, nec amare
quidquam. Non potuit Deus
puram creaturam hâc melio-
rem condere. Dei Mater est,
ut possit; Tua Mater est, ut
velit

in velit tibi prodesse. Quin igitur salutem, obsecras, veneraris, diligis Mariam?

uo-
us,
Ber-
em.
oris
il-
um.
hec
are
eus
io-
st,
ut
2. Si sensus omnis, omnis ardor pietatis, (quod DEUS avertat,) in me refrixerit, amoris tamen in Mariam scintillas fovere conntar: Scio fore, ut illius ope conversionis veræ gratiam consequar. In omnibus periculis, persecutionibus, tentationibus, sub tuum præsidium confugiam, o Maria: Licet propè stygi immersus, in te sperabo, Regina cæli. Perire non potest, qui brachiis tuis immoritur.

3. Ut te tibi monstrat Matrem, exhibe te filium. Ille

usus Officii Mariani laudatissimus apud multos defloruit; Corollæ rosarum Marianarum serè tantum in manibus illiteratorum circumferuntur. Ita Christianus, cum DEUS moriens suam Matrem commendavit, recipit in sua. Tunc te perditum arbitror, cum Mariæ servire desieris.

Consecra te totum de novo Mariæ, ejusque servitio mancipatus, dic ex animo:

Dominare tu nostri, & Filius tuus. *Jud. 8.*

MARIA! O! Nomen, sub quo nemini desperandum.

S. August.

*EXERCITIUM III.**De imitatione Sanctorum.*

I. **P**Ræter duo Lumina
magna JESUM & MA-
RIAM, DEUS tot Sanctos,
quot stellas in mundo posu-
it, ut essent tibi viæ duces,
ac comites ad terram sanctam.
An attendis? an sequeris? la-
pidati sunt, secti sunt, tenta-
ti sunt, in occisione gladii
mortui sunt. En quanta ab
aliis passi! circuiêrunt in me-
lotis, egentes, afflicti. Et quan-
tam sibimetipsis vim intule-
rint, ut pervenirent ad san-
ctitatem! Tu sanctus esse vis
sinè labore, sinè dolore, nullô

negotiô tuô, per solam DEI gratiam. Si v

2. Sancti fuerunt ex eadem massa, qua nos sumus. Elias mis erat homo similis nobis, pal sibilis, sed & multi primû peccatores, Matthæi, Magdal lenæ: periculis peccandi pro ximis expositi, tentationibûs Inrernis externisque fatigati. Quales nihilominus per cõo- perationem cum Dei gratia evaserunt? Tu quem te futu- rum speres, sic agendo ut agis? æmulare charismata meliora. Quantumvis infirma sit natu- ra, gratia Domini confortabit eam. ev
fin
ass
ne

3. Nemo repentè fit sanctus. &

Suos

DEI Suos habet gradus perfectio,
Si volare non potes ad ardua
lem repere tamen potes à mini-
liam mis ad majora; si quot men-
pal- sibus unum excinderes vi-
um- tium, unam animo virtutem
da- insereres, sub anni finem jam
ro- fores inter exempla. Quid a-
bùs- liud abs te postulant Patroni
ati- menstrui? quorum sanctimo-
dó- niam mirari potes, imitari
tia- debes.

*Vitas Sanctorum diligenter
evolve, illorumque mores in te ef-
finge. Patrocinium item eorum
assiduè implora, ut habeas eos in
necessitatibus amicos.*

Imitatores mei estote, sicut
& ego Christi. 1. Cor: 4.

Quod potuerunt isti & ista,
tu non poteris? *S. August.*

EXERCITIUM IV.

De Paradiso.

1. **P**ARADISUS O! magnum
nomen! qui Paradisum
nominat, dicit exterminatio-
nem omnium malorum, bo-
norum omnium congregatio-
nem, specimen magnificentiæ
Dei, pretium sanguinis Chri-
sti, expletionem omnium hu-
mani cordis desideriorum, &
his omnibus majora. Nun-
quid eò anhelas? Nisi vide-
dero conatus tuos, nō credam.

2. **DEUM** intueri clarè;
sicut

ista, sicut est in se, in gloria sua :
Deum amare sinè mensura, &
modò : Deum possidere sinè
metu jacturæ, hoc est, quod
spero. Ah ! quatuor tantùm
restant peregrinationis meæ
dies, & tunc morabor æter-
nùm cum eo, quem diligit
cor meum !

3. Quid refert, ubi tandem
& quomodo his in terris simus,
dummodo per totam æterni-
tatem in gloria cum JESU &
MARIA simus ; poterone ju-
re conqueri, quòd felicitas
infinita non sinè laboris pre-
tio mihi vendatur ! Tot Mar-
tyres suo sanguine cælum e-
mérunt, & crediderunt inte-

reà, se gratis accepisse. Ah!
felicis æternitas! si saperent ho-
mines, & intelligerēt te! quàm
lorderet illis terra!

*Excita magnum in te beati-
tudinis acquirendæ desiderium.
Cogitans de Paradiso, nihil in
mundo vel admiraberis, vel ti-
mebis.*

Satiabor, cùm apparuerit
gloria tua. *Psal. 16.*

Si labor terret, merces in-
vitet. *S. Ber:*

DIES OCTAVUS.

EXERCITIUM I.

De malis tolerandis.

1. **I**Mitatores Christi non sumus, ut diffuamus gaudiis opibus abundemus. Si sic vivendum erat, relinquendus fuerat mundus, ut antè sub imperio passionum & opinionum. Christiana lex, & vita mortificationem docet & penitentiam. Qui crucem non amat, fidei renuntiet.

2. Quid ait Evangelium? Beati qui lugent. Væ vobis qui ridetis in hoc mundo, pleni solatiis terrenis. Hæc est lingua Spiritûs Sancti, quæ multis

multis barbara videtur, & in sola Canada ac Japonia intelligitur: Ubi fideles ad Martyrium festinant. Articulus pœnarum lacrâ paginâ vix non expungendus est in Europa. Credimusne felicitatem hujus vitæ consistere in lachrymis, & miseros esse divites, potentes, &c.? Profectò sic obligaris ad hoc credendum, velut ad quidvis aliud.

3. Oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam. Omnes Sancti per viam Crucis, per doloris tramitem ad cælum pervenerunt. Sperâsne gratis id tibi donandum, quod Dei Filio, ejusque Sanctis tantis te-

ti stetit? Crux electorum est nota. Per spineam Coronam, aurea obtinetur. Reprobus est omnis impatiens. Patiendum est vel in altera vita. O! Domine! Hic ure, hic seca, dummodò in æternum parcas.

*Adora Christum Crucifixum,
& ab eo patientiæ virtutem exora.
Si compassus ei fueris, conregnabis.*

Qui non bajulat crucem suam, non est me dignus.

Luc. 14.

Pudeat sub spinoso Capite membrum esse delicatum.

S. Bern:

*EXERCITIUM II.**De fervore in agendis bonis.*

1. **O!** Si tantô flagrarem ze-
 lô salutis meæ, quan-
 tô flagrat ipse DEUS! Qui ni-
 hil agit extra se, nisi propter
 nostram salutem. Omnia Di-
 vini cordis desideria, solici-
 tudines, ordinationes eò colli-
 mant. Confundere anima te-
 pida, tuæ salutis incuria.

2. Age, quod agis. Opus
 Dei est: maledictus es, si fa-
 cias negligenter. Dominum
 contemnit famulus, qui ser-
 vit deside manu, averso vul-
 tu. An vilis merces est, quam
 spondet operariis? An solve-

re

re non vult, aut non potest?
DEO laboras tanto, tamque
fidei Domino! imò tibi labo-
ras. Si parum *seminas*, parum
& metes.

3. Unum opus pro DEI glo-
ria factum, omnium Hero-
um præclaris facinoribûs præ-
valet. Si vanitati tantò insu-
damus studiò, quantum dabi-
mus æternitati? Vide man-
cipia dæmonis, filios hujus
sæculi, si labori parcunt, si ce-
dunt ulli difficultati, si que-
runtur de sudore, quò gra-
tiam Principis; opes, aut ho-
nores lucrati sunt, & fortè
cum illis inferni pænas! An
vilior dæmone Christus JE-
SUS?

SUS? An cælum infernò post-
ponitur? Ah! infernus post-
hac meum erit gymnasium:
Sic amabo DEUM, ut eum
odit dæmon: ita DEO servi-
am, uti mundo servitur, &
dæmoni. Verè non est nimium.

*Perpende tuas actiones, in qui-
bus maxime tepidus es, & exci-
ta te facta reflexione ad primum
fervorem, quo servire DEO cæ-
peras aliquando.*

Spiritu ferventes, Domino
servientes. *Rom. 12.*

Quales impetus habebas ad
mundum, tales habebas ad Ar-
tificem mundi. *S. Aug.*

*EXERCITIUM III.**De Conformatione voluntatis
cum Divina.*

1. **O**ptima fortuna creaturæ rationalis est, velle, quod ejus Creator vult. Anima, quæ non vult, quod vult DEUS, sibi nimium arrogat, DEO plurimum derogat. Velle, ut sit alius rerum status, aut cursus, est velle, ut DEUS non sit Dominus. Quidquid contingit, DEO sic disponente contingit. An non æquum est, approbare, quidquid infinita Sapientia ordinat seu constituit.

2. Nihil ex divina voluntate

tate mihi accidit, quod non fit in bonum meum. Et licet ipse DEUS pugionem in caedem meam dirigeret, scio manum ejus ex amore Paterno dirigi. Quid eum timeo, qui me diligit? Quid de frigore aut aestu conquerar, de morbo, aut bello, de fortunis, aut agris direptis? hæc omnia naturam & nomen mutant, dum per manus Divinas transeunt. Mala tibi videntur, quia nec causas eorum intelligis, nec prævides eventum. Permite navi cursum, quem tenet, licet in ea remos trahas: est, qui ad clavum sedeat, omnibusque provideat Nauclerus DEUS.

3. Ne postules ea, quæ fiunt,
tuò fieri arbitrâtû. Amor pro-
prius tuum dementat judici-
um, ut velis tui causâ muta-
ri ordinem Universi à DEO
tam sapienter dispositum. Tu
tibi vitam exoptas, at qui
hæreditati tuæ inhiant, mor-
tem tibi, sibi que convenien-
tiores esse judicant. Miles
bella, Cives pacem flagitabunt:
Nauta ventos, Colonus So-
lem inclamabit; Quis tot li-
tibus, & abeuntibus in con-
traria judiciis finem & mo-
dum ponet, nisi solus DEUS?
Attende potius mentem ad ea,
quæ tui sunt arbitrii, & hæc,
si lapsus, emenda: Dementia
est,

est, velle componere, quæ non
sunt penes te.

*Abrenuntia propria voluntati,
Et ora DEUM, ut ejus volun-
tas in te semper perficiatur.*

Ita Pater, quia sic placitum
fuit ante te. *Matth: ii.*

Ille placet DEO, cui pla-
cet DEUS. *S. August:*

EXERCITIUM IV.

*De quietâ cujusque perseverantia
in suo statu.*

1. **N**umquam arridet id,
quod sumus: Semper
alii esse desideramus. Vir fæ-
minas somniat feliciores, fæ-
mina viros: Maritus de con-
jugio conqueritur, Clericus de

non de Calibatu; Religiosus in
fæculo faciliùs, sæcularis com-
modiùs in Religione salutem
se suam curaturum arbitratur.
Nempe obmurmuramus, &
magis solliciti sumus, quid
agamus: quàm, ut benè aga-
mus. Quis erit in rebus crea-
tis ordo, quæ stabilitas, si sem-
per id fiant homines, quod
esse volunt? Aut unde jus
majus habes præ cæteris, ut
solus fias, quod esse vis?

2. Gratus est DEO, qui fa-
cit, quod pro sua conditione
potest, ac debet. Quis tibi
persuasit, orando tantum nos
servire DEO? Quisque suum
habet officium: nec à sæcu-
lari

lari DEUS exigit vitam religiosi, nec à mendico divitiarum elemosynas. Temerè jactas in alio te statu futurum perfectiorem, cum nescias, quas inibi tentationes demon, quas caro tricas, locii, superiores, subditi, molestias tibi sint obvoluturi, ex quibus totus status alteratur. Status, in quo positus es, à DEO prævilius, est tibi commodissimus omnium ad salutem: quem si non assequeris, ex te perditio tua est. Dic igitur cum Thoma Kemp: Domine, da quod vis, & quantum vis, & quando vis; Tu scis quod melius est.

3. Si conditione mea contentus vivo, cur tædet opera huic convenientia exhibere? Cur non ago, quæ agenda sunt? quid de molestia statui meo annexa conqueror? non esset prudens faber, qui de fuligine conqueritur: imprudentior æger, qui dolores ægri fert: pauper, qui se contemni, affigi lamentatur: minùs ingeniosus, qui se ridenti, non applicari ejulat: hæc tuæ conditionis sunt onera. Si robore, divitiis, ingenio præcelleres, non haberes hæc incommoda, sed alia majora, quibus modò exemptus vivis. Commite rem DEO, vi-

E

rili-

riliter age & iustine Dominum
dispensantem talenta prout
vult, & cui vult.

*Persiste in statu, & omitte
querelas, quibus te turbas & alios,
memor verborum D. Pauli.*

Unusquisque, in qua voca-
tione vocatus est, in ea per-
maneat. 1. Cor: 7.

Sufficis tu DEO, sufficiat
tibi DEUS; Homo, cujus
DEUS est, quid amplius que-
rit. S. Cyprianus.

FINIS.

IN.

I N D E X
Dierum & Exercitiorum.

Dies I.
Exercitia.

- I. De Fide. - 5
II. De fine hominis. - 8
III. De cura salutis. - 10
IV. De non differenda conversione. 14

Dies II.
Exercitia.

- I. De Morte. - 18
II. De Judicio Extremo. 19
III. De Inferno. - 24
IV. De Aeternitate penarū inferni. 26

Dies III.
Exercitia.

- I. De horrore peccati. - 30
II. De fuga peccati venialis. 33
III. De usu temporis. - 36
IV. De usu gratiarum. - 38

Dies IV.
Exercitia.

- I. De usu Sacramentorum. - 41

II. De Sacro. - 48 I.

III. De Eleemosyna. - 47 II.

IV. De Exemplo. - 50 III.

Dies V.

Exercitia. IV.

I. De Praesentia Dei. - 58

II. De Confidentia in Deum. 55 Ali.

III. De diffidentia sui. - 57

IV. De Respectibus humanis. 60

Dies VI.

Exercitia.

I. De Amore Dei. 63 1.

II. De Amore Christi. - 65 2.

III. De amore Proximi. 69 3.

IV. De amore Inimicorum. 74 4.

Dies VII.

Exercitia. 5. 6.

I. De Imitatione Salvatoris nostri. 73 7.

II. De Pietate erga B. Virginem. 76 8.

III. De Imitatione Sanctorum. 79 9.

IV. De Paradiso. - 82 10.

Dies VIII.

Exercitia. 11. 12.

I. De

43	I. De malis tolerandis.	-	85
4	II. De fervore in agendis bonis.		88
5	III. De conformatione voluntatis cum Divina.	- -	90
	IV. De quieta cujusque perseveran- tia in suo statu.	-	94

Alia Distributio Horum Exercitiorum
per dies integri Mensis.

Exercitium Preparatorium.

De Fide. 5

Die

63	1. De fine hominis.	- -	8
65	2. De cura salutis.	- .	10
69	3. De non differenda conversione.		14
71	4. De Morte.	-	18
	5. De Judicio extremo.	-	21
ri. 73	6. De Inferno.	- -	24
m. 76	7. De aeternitate Panarum inferni.		26
79	8. De horrore peccati.	-	30
82	9. De fuga peccati venialis.		33
	10. De usu temporis.	-	36
	11. De usu Gratiarum.	-	38
De	12. De usu Sacramentorum.		41

13.

13.	De Sacro.	-	43
14.	De Eleemosyna.	-	47
15.	De Exemplo.	-	50
16.	De Prasentia Dei.	-	53
17.	De Confidentia in Deum.	-	55
18.	De diffidentia sui.	-	57
19.	De Respectibus humanis.	-	60
20.	De Amore Dei.	-	63
21.	De Amore Christi.	-	65
22.	De Amore Proximi.	-	69
23.	De Amore Inimicorum.	-	71
24.	De Imitatione Salvatoris.	-	73
25.	De Pietate erga B. Virginem.	-	76
26.	De Imitatione Sanctorum.	-	79
27.	De Paradiso.	-	82
28.	De malis tolerandis.	-	85
29.	De fervore in agendis bonis.	-	88
30.	De Conformatione voluntatis cum Divina.	-	91
31.	De Quicta cujusque perseveran- tia in statu suo.	-	94

43

- 47

50

53

55

57

60

63

65

69

- 71

73

em. 76

79

82

- 85

is. 88

tatis

- 91

ran-

94

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025029

